

Sygn. akt III RC 366/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2013r.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu Wydział III Rodzinny i Nieletnich

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Mariola Motyka

Protokolant: st. sekr. sąd. Izabela Pietyra

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2013r. w Kędzierzynie – Koźlu

na posiedzeniu jawnym

sprawy z powództwa małoletniego J. B.(1) reprezentowanego przez matkę H. Ż.

przeciwko J. B. (2)

o alimenty

1. zasądza od pozwanego J. B. (2) na rzecz małoletniego powoda J. B. (1) ur. (...) alimenty w kwocie 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne z góry do rąk matki małoletniego powoda H. Ż. do dnia 10-każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 października 2012r.,
2. zasądza od pozwanego J. B. (2) na rzecz powódki H. Ż. kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zaległych alimentów za okres od 1 lipca 2012 roku do 30 września 2012 roku.,
3. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
4. nakazuje ściągnąć od pozwanego J. B. (2) na rzecz Skarbu Państwa (kasa tegoż Sądu) kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem należnej opłaty sądowej oraz 6 zł (sześć złotych) za klauzulę wykonalności,
5. odstępuje od obciążenia powódki kosztami oddalonego powództwa, oraz kosztami zastępstwa procesowego, które poniósł pozwany,
6. wyrokowi w pkt. 1 i 2 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 366/12

UZASADNIENIE

18 września 2012r. wpłynął do tegoż Sądu pozew małoletniego J. B. (1) reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego H. Ż. przeciwko J. B. (2) o alimenty. Małoletni powód reprezentowany przez matkę zażądał w nim alimentów bieżących w wysokości 700 zł./miesięcznie, płatnych z góry, do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 1 października 2012r., oraz alimentów zaległych za okres od 1 lipca 2012r. do 1 października 2012r. w kwocie 1350 zł. Ponadto domagał się zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podano, że małoletni J. B. (1) jest synem J. B. (2) oraz H. Ż., pochodzącym z ich nieformalnego związku. Zamieszkuje razem z matką. Od maja 2009r. do czerwca 2012r. pobierał od swojego ojca alimenty w wysokości 400 zł./miesięcznie, które uiszczał on dobrowolnie. Od lipca 2012r. J. B. (2)łoży na jego utrzymanie jedynie

250 zł./miesięcznie. Wynagrodzenie pozwanego nie jest powódce znane. Z posiadanych przez nią wiadomości wynika, że świadczy on pracę zarobkową w charakterze specjalisty do spraw handlu zagranicznego, natomiast jego matka pracuje w na stanowisku pracownika szkoły leśnej za minimalnym wynagrodzeniem za pracę. W kwietniu 2012r. wyszła za mąż. Aktualnie jest w okresie ciąży. Jego koszty utrzymania wynoszą około 1.400 zł./miesięcznie. Na kwotę tę składają się podstawowe środki utrzymania m.in. żywność, odzież i obuwie, zajęcia przedszkolne.

W reakcji na pozew odpowiedź wniósł J. B. (2), domagając się oddalenia powództwa ponad kwotę bieżących alimentów w wysokości 250 zł./miesięcznie oraz zasądzenia na jego rzecz od strony powodowej kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany przyznał, że jest ojcem małoletniego J. B. (1) oraz fakt wspólnego pożycia z jego matką. Od dłuższego czasu zamieszkuje w W.. Czyni starania na rzecz utrzymania osobistych kontaktów z synem, dojeżdżając do jego miejsca zamieszkania w K.. Oprócz małoletniego powoda ma na utrzymaniu również małoletnią córkę, na której utrzymanie łoży 600 zł./miesięcznie. Cierpi ona na zespół Westa. Obecnie zamierza zamieszkać w nowo nabytym lokalu mieszkalnym, który kupił za kwotę otrzymanego wcześniej kredytu. Planuje wspólnie z nową partnerką założyć rodzinę. Z uwagi na pogorszenie się w ostatnim czasie jego sytuacji finansowej nie mógł dalej łożyć na utrzymanie syna dotychczasowej kwoty alimentów. Poza alimentami ponosi on koszty dojazdu do małoletniego w związku z odbywaniem osobistych kontaktów, kupuje mu ponadto prezenty i drobne upominki.

Miesięczny zarobek pozwanego wynosi 2.749,17 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny;

Małoletni J. B. (1) ma 5 lat. Jest synem J. B. (2) i H. Ż.. Od czerwca 2009r. zamieszkuje razem z matką w domu jego babci U. W. w K.. Dom, w którym zamieszkuje zajmują jego matka, jej mąż-R. Ż. i ich dziecko-P. Ż. oraz babcia. Prowadzą wspólne gospodarstwo domowe. Od maja 2009r. do czerwca 2012r. pobierał od swojego ojca alimenty w wysokości 400 zł./miesięcznie. Sporadycznie otrzymywał od niego również prezenty, upominki. Od lipca 2012r. do października 2012r. pobierał od ojca alimenty w wysokości 250 zł./miesięcznie. W tym czasie musiał skorzystać ze wsparcia finansowego dziadków macierzystych, którzy udzielali mu pożyczki w kwocie ok. 150 zł./miesięcznie. W skład wydatków, który ponosi wchodzi: zajęcia przedszkolne z ubezpieczeniem osobowym-400 zł./miesięcznie, dodatkowe lekcje języka angielskiego-k.34 zł./miesięcznie, dojazd do przedszkola samochodem-200 zł./miesięcznie, żywność 200 zł./miesięcznie, środki higieny-30 zł., obuwie i odzież-75 zł./miesięcznie, leczenie-50 zł./miesięcznie, rozrywka-35 zł./miesięcznie, wakacje-116 zł./miesięcznie, partycypacja w kosztach utrzymania miejsca zamieszkania-125 zł. W nowym roku szkolnym zamierza rozpocząć naukę w szkole.

H. Ż. jest obecnie na urlopie macierzyńskim, pobierając zasiłek w wysokości 1.160 zł. Po zakończeniu studiów zamierza podjąć pracę w Nadleśnictwie w S.. Jej mąż zarabia 1.800 zł./miesięcznie, będąc pracownikiem tego nadleśnictwa. Po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego nie zamierza podjąć pracy do końca roku. Chce skoncentrować się na obronie pracy magisterskiej i rozpocząć staż organizowany przez Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w K..

Dowód: zaświadczenie o zarobkach H. Ż.-k.4,24

odpis skrócony aktu urodzenia małoletniego J. B. (1)-k.5

odpis skrócony aktu małżeństwa H. W. i R. Ż.-k.5

zaświadczenie o zarobkach R. Ż.-k.19

odpis skrócony aktu urodzenia P. Ż.-k.20

faktury VAT-k.21-23,40

umowa o świadczenie usług przedszkolnych-k.25-28

potwierdzenie wpłat za zajęcia przedszkolne-k.29

zeznania U. W.-k.115

zeznania H. Ż.-k.118

J. B. (2) ma 32 lata i z zawodu jest politologiem. Na stałe zamieszkuje w W.. Pozostaje w związku konkubenckim z A. O.. Choruje na przepuklinę przełyku. Świadczy pracę w charakterze specjalisty do spraw handlu zagranicznego za wynagrodzeniem w wysokości 2750 zł. Jego partnerka zarabia także 2.750 zł./miesięcznie. Świadczy pracę na rzecz przedsiębiorcy wydającego książki. Obecnie zamieszkuje wraz matką i partnerką, lecz wkrótce zamierza zamieszkać razem z partnerką w innym mieszkaniu. W skład kosztów jego utrzymania wchodzi: partycypacja w kosztach utrzymania mieszkania-250 zł./miesięcznie, żywność-100 zł./miesięcznie, abonament telefoniczny-130 zł./miesięcznie, lekarstwa-100 zł./miesięcznie, dojazd do pracy samochodem 33km w jedną stronę-600 zł./miesięcznie, studia magisterskie zaoczne-530 zł./miesięcznie. Wspólnie z partnerką spłaca zobowiązania kredytowe związane z nabyciem samochodu S. (...)-rata 860 zł./miesięcznie przez 6 lat oraz nabyciem w październiku 2012r lokalu mieszkalnego-rata 1.500 zł./miesięcznie przez 30 lat. Ponadto łoży alimenty w wysokości 600 zł. na utrzymanie 11-letniej córki, chorującej na zespół Westa.

W związku z odbywaniem kontaktów z małoletnim J. B. (1) dojeżdża z W. do K. ponosząc z tego tytułu koszt w wysokości 600 zł./miesięcznie. Kupuje synowi prezenty- w 2012r. rower za kwotę 700zł., buty za 200zł., oraz na święta : sweter, kapcie oraz grę . Płaci również na wstęp do miejsc, do których wspólnie się udają.

Dowód: wydruk ze strony internetowej (...) w W.-k.41

materiał fotograficzny-k.42-43,82-89

potwierdzenie wykonania przelewu bankowy- k. 44,47-54,73,103-104

dokumentacja medyczna-k.45-46

zaświadczenie o zarobkach J. B. (2)-k.55,67-68

wydruk mapy G.-k.58-60

odpis wyroku rozwodowego-k.61-62

umowa kredytu-k.63

ugoda-k.64

orzeczenie o niepełnosprawności-k.66

pismo-k.91-92

wydruki smsów i zapisków-k.99-101

rachunek za naukę gry w szachy-k.102

zeznania H. Ż.-k.118

zeznania A. O.-k.116

zeznania J. B. (2)-k.116

Sąd zważył, co następuje;

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Obowiązek alimentacyjny uregulowany jest w dziale III, tytule II ustawy z dnia 25 lutego 1964r.-Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Na mocy art. 128 k.r.o.: » Obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo «. Równocześnie na zasadzie art. 129§1 k.r.o.: » Obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem; jeżeli jest kilku zstępnych lub wstępnych-obciąża bliższych stopniem przed dalszymi «. W myśl art. 133 § 1 k.r.o.: » Rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania «. Powyższy przepis nie zawiera jednakże wyczerpującej regulacji obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec dziecka. Znajduje on doprecyzowanie w art. 135 § 1 k.r.o., który stanowi, iż zakres świadczeń każdego z rodziców wobec dziecka zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a nadto kształtowany jest wedle ich możliwości zarobkowych i majątkowych, przy czym obowiązany swój obowiązek alimentacyjny względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie można częściowo lub w całości spełnić poprzez osobiste starania o utrzymanie lub wychowanie dziecka (art. 135 § 2 k.r.o.). Jako że małoletni powód nie posiada zdolności do samodzielnego utrzymania się, co wynika przede wszystkim z racji jego wieku oraz braku jakiegokolwiek majątku, należało przejść do zagadnienie zakresu świadczenia, które mu przysługują wobec pozwanego.

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96§1 k.r.o.: » Rodzice wychowują dziecko pozostające pod ich władzą rodzicielską i kierują nim. Obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień «. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (dostęp do kultury), środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, a także dostarczyć mu rozrywkę i wypoczynek. Każde dziecko bezwarunkowo musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Poza treścią obowiązku alimentacyjnego pozostają świadczenia wprawdzie życiowo przyjęte i życiowo celowe, ale niesłużące zaspokajaniu bieżących, usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, np. przysporzenia z okazji pełnoletniości, ślubu, wyposażenia zakładu rzemieślniczego z racji ukończenia nauki-tak T. Dominczyk, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz., pod red. Kazimierza Piaseckiego, Warszawa 2009, s.929. Zdaniem Sądu orzekającego w niniejszej sprawie podobnie należy ustosunkować się do licznie przywoływanych przez stronę pozwaną kosztów związanych z obdarowywaniem małoletniego prezentami, upominkami, czy wspólnymi wyjazdami integracyjnymi. Z punktu widzenia prawa są to świadczenia nienależne, odpowiadające jednakowoż zasadom współżycia społecznego, nie zaś alimenty. Powód nie ma roszczenia o ich zasądzenie, aczkolwiek z chwilą ich spełnienia pozwany nie może domagać się ich zwrotu. Należy ponadto podkreślić, że większość wydatków przywołanych przez pozwanego dotyczyła okresu, który poprzedzał znacznie chwilę wytoczenia powództwa.

Poczynione przez Sąd ustalenia wskazują, że koszt utrzymania małoletniego J. B. (1) wynosi ok. 631 zł./miesięcznie. W skład wydatków związanych z jego egzystencją wchodzi: żywność 200 zł./miesięcznie, środki higieny-30 zł., obuwie i odzież-75 zł./miesięcznie, leczenie-50 zł./miesięcznie, rozrywka-35 zł./miesięcznie, wakacje-116 zł./miesięcznie (1400 zł. rocznie), partycypacja w kosztach utrzymania domu, w którym zamieszkuje-125 zł. Sąd, co do zasady, uznał za nie budzące wątpliwości wydatki podane przez przedstawiciela ustawowego strony powodowej, korygując jednakowoż kwoty niektórych z nich, zaś tylko dwóm odmawiając usprawiedliwionej podstawy.

Uszczegóławiając swoje stanowisko, Sąd stwierdził, iż brak podstaw do uwzględnienia w przypadku małoletniego powoda kosztu pobierania nauki przedszkolnej w wysokości przekraczającej 400 zł., w sytuacji, gdy matka małoletniego nie trudni się świadczeniem pracy zarobkowej, tylko pozostaje osoba zajmująca się małoletnim P. Ż.. W okolicznościach niniejszej sprawy, zdaniem Sądu, jest to niepotrzebny wydatek, który zwiększa ogólny

koszt utrzymania małoletniego powoda ponad wystarczającą miarę. Matka małoletniego powoda jest bowiem w stanie zajmować się nim i dbać także o rozwój drugiego syna bez potrzeby oddawania go do placówki przedszkolnej. Wychowanie przedszkolne nie jest, co warto dodać, w naszym systemie prawnym obowiązkowym etapem edukacyjnym.

Dalszy wydatek w tej mierze, a to nabycie paliwa w celu dojazdu samochodem do przedszkola, również zwiększa koszt z tym związany o dodatkową kwotę ok. 200 zł./miesięcznie. Równocześnie matka małoletniego powoda nie zamierza po zakończeniu okresu zasiłkowego podejmować zatrudnienia, chociażby doraźnego, aby zaspokajać potrzeby małoletniego w wyższym stopniu niż tylko na poziomie minimum egzystencji. Kontynuując te wywód, Sąd, co należy podkreślić, docenia znaczenie zajęć przedszkolnych w życiu dziecka, lecz jeśli istnieje przeszkoda, która staje na drodze w ich odbywaniu, to nie zawsze należy ją rozstrzygnąć na rzecz odbywania nauki przedszkolnej. Łączny koszt zajęć przedszkolnych w przypadku małoletniego powoda jest bardzo wysoki, zaś w najbliższym czasie zamierza on najprawdopodobniej rozpocząć naukę szkolną. Tym samym nie istnieje rzeczywista potrzeba kontynuowania przez niego zajęć, które obciążają tak poważnie dochody jego rodziców, gdy jego rodzice nie dysponują dostatecznymi środkami finansowymi, które mogliby przeznaczyć na ten cel, przynajmniej obecnie.

W przypadku kosztów nabycia żywności, Sąd stanął na stanowisku, że koszty żywienia małoletniego powoda nie przekraczają kwoty 200 zł./miesięcznie. Małoletni zamieszkuje razem ze swoją nową rodziną w domu, w którym zamieszkuje również jego babcia macierzysta. Prowadzą wspólne gospodarstwo domowe. Doświadczenie życiowe wskazuje, że w przypadku istnienia prawidłowych relacji rodzinnych, co w okolicznościach sprawy nie zostało zaprzeczone, wszyscy jej członkowie organizują wspólne posiłki, obniżając tym samym koszt swojego utrzymania. Nie może budzić bowiem wątpliwości, że koszt przygotowania posiłków dla większej liczby osób jest mniejszy niż jego przygotowania dla jednej bądź dwóch osób. Małoletni ma ponadto, czego nie sposób nie zauważyć, dopiero 5 lat, stąd nie wymaga tak dużej ilości środków żywnościowych. Jego łaknienie nie może być porównywane z potrzebami osoby dorosłej, zaś ostateczna wysokość kosztów w tej mierze musi uwzględniać możliwy do przyjęcia poziom konsumpcji. Z uwagi na powyższe względy, Sąd skorygował podaną przez stronę powodową kwotę 300 zł. do kwoty 200 zł./miesięcznie.

Sąd skorygował również kwoty wydatków na odzież i obuwie oraz rozrywkę małoletniego powoda, przyjmując, iż wystarczające w tej mierze są kwoty odpowiednio 75 zł. w przypadku odzieży i obuwia oraz 35 zł. w przypadku rozrywki. Po pierwsze, nie może budzić zastrzeżeń stwierdzenie, że zazwyczaj nie występuje potrzeba nabywania co miesiąc nowej odzieży, czy obuwia. Nie można ponadto nie uwzględnić możliwości wykorzystania odzieży wcześniej nabytej. Odzież nabywa się zwykle, mając na uwadze daną porę roku, która nastaje. Kierując się tymi kryteriami, Sąd nie dał wiary, aby małoletni musiał wydatkować na odzież i obuwie rocznie 1.800 zł. Jest to kwota zawyżona, nie odpowiadająca typowym kosztom egzystencji dziecka w jego wieku.

Po drugie, nie można z góry przyjmować, że małoletni powinien korzystać jedynie z nowej, markowej, drogiej odzieży. Wręcz przeciwnie. Nie należy wykluczać, że powinien on korzystać w razie potrzeby również z odzieży używanej, a wciąż zdatnej do użytku, której koszt nabycia jest niewątpliwie niższy. Kwota 900 zł./rocznie na ten cel, w ocenie Sadu, odpowiada najpilniejszym potrzebom w tej mierze, zaś kwestia, czy gromadzić środki pieniężne w celu nabycia droższej odzieży, czy też nabywać tańszą w większych ilości, pozostawiona jest w gestii strony powodowej.

Podobnie Sąd odniósł się do wydatków na rozrywkę powoda. Oczywiście kwota, którą można wydatkować na ten cel, jak w przypadku odzieży i obuwia, może mieć znaczenie wyższe o tej przyjętej przez Sąd, co również zależy od przyjętego modelu konsumpcji. Zwrócić należy jednakowoż uwagę, że strona powodowa nie wykazała usprawiedliwionej potrzeby w uwzględnieniu jej wyższego poziomu. Kwestia prezentów w postaci zabawek, czy upominków została omówiona już wyżej. W kwocie rozrywki Sąd ujął natomiast lekcję gry w szachy. Umiejętność ta ma bowiem walor nie tylko rozrywkowy, ale i edukacyjny. Ewentualnie, jeśli zaprzestanie on tej nauki, kwotę w tej wysokości będzie mógł on przeznaczyć na inny wybrany przez siebie cel. W skład rozrywki wchodzi również wyjazd wakacyjny-116 zł./miesięcznie. W zakresie dostępu do dóbr kultury, małoletni powód nie powinien lekceważyć możliwości bezpłatnego dostępu do niej np. biblioteki.

Pozostałe wydatki podane przez stronę powodową nie budziły zastrzeżeń Sądu. Odpowiadały one, jego zdaniem, normalnym kosztom utrzymania dziecka w wieku małoletniego J. B. (1). Dotyczyło to m.in. kosztów nabycia środków higienicznych, lekarstw oraz kosztów partycypacji w kosztach utrzymania domu, w którym mieszka.

Ustosunkowując się do możliwości zarobkowych majątkowych J. B. (2), w celu odniesienia ich do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda, należało nie zgodzić się z pozwanym, iż nie jest on w stanie łożyć na jego utrzymanie kwoty ponad 250 zł./miesięcznie. Styczność z dowodami, które obrazują możliwości finansowe ojca małoletniego, urabiają przekonanie Sądu, że może on mieć większy udział w kosztach jego utrzymania. Nie powinno się bowiem zapominać, że matka małoletniego J. B. (1) część swojego obowiązku alimentacyjnego realizuje w drodze osobistych starań na jego rzecz, o czym zdaje się zapominać pozwany, kładąc zbyt silny nacisk jego potrzeby życiowe. Pozwany, nie sprawując osobistej pieczy nad małoletnim, może swobodniej niż H. Ż. dysponować swoim czasem, w szczególności może podejmować dodatkowe zajęcia zarobkowe.

Fakt, że powód jest dłużnikiem instytucji rynku finansowego z tytułu zobowiązań kredytowych nie przekreśla potrzeby łożenia przez niego środków utrzymania na rzecz swojego dziecka. Budzi istotne wątpliwości Sądu, czy zamieszkując wspólnie z małoletnim, łożyłby on na jego utrzymanie jedynie 250 zł./miesięcznie. Doświadczenie życiowe przeczy takiemu stanowisku. Pozwany zdaje się nie dostrzegać, że należności alimentacyjne mają w polskim systemie prawnym charakter uprzywilejowany. Nie wdając się w szczegółowe rozważania w tym zakresie, wystarczy stwierdzić, iż ich doniosła rola społeczna wynika, chociażby z faktu, że służą one zaspokojeniu najpilniejszych potrzeb bytowych osób, które pozostają w niedostatku albo nie są samodzielne życiowo. Wierzytelności przysługujące instytucjom rynku finansowego nie mają charakteru uprzywilejowanego wobec wierzytelności alimentacyjnych. Przywoływanie ich w celu obrony przed żądaniem pozwu należy uznać w okolicznościach niniejszej sprawy za nieskuteczne.

Zestawienie wszystkich kosztów utrzymanie powoda wskazuje, że ponosi on częściowo koszt spłaty zadłużenia z tytułu nabycia samochodu-415 zł. oraz mieszkania-750 zł., dojazd do pracy-600 zł./miesięcznie, 125 zł./miesięcznie-połowa opłat eksploatacyjnych za mieszkanie, abonament telefoniczny-130 zł./miesięcznie, żywność-100 zł./miesięcznie, lekarstwa-100 zł./miesięcznie, 530 zł./miesięcznie, alimenty na rzecz małoletniej córki-600 zł./miesięcznie. Łącznie 3.350 zł. Poza usprawiedliwionymi wydatkami pozostawił Sąd koszty dojazdu na spotkania z synem w wysokości 600 zł./miesięcznie. W ocenie Sądu pozwany nie wykazał, aby istniała potrzeba podróżowania samochodem do K. i z powrotem, nie zaś tańszym środkiem lokomocji, co w jego sytuacji materialnej byłoby bardziej uzasadnione. Jest to kwota, co niewątpliwie, w istotnej wysokości. Nie wydaje się, aby była ona jednak nienaruszalna. Pozwany może podjąć próbę uregulowania jego kontaktów z synem w inny, korzystniejszy dla swoich finansów, w sposób uwzględniający dzielącą ich odległość. Obecny układ nie naraża go na znaczne koszty oraz ogranicza jego możliwości podjęcia ewentualnego dodatkowego zajęcia zarobkowego.

Reasumując, Sąd stanął na stanowisku, że kwota 613 zł., która jest wymagana na utrzymanie małoletniego powoda powinna być pokrywana przez pozwanego w zakresie 450 zł, natomiast w pozostałej mierze powinna być uiszczana przez matkę powoda. Jak wskazano bowiem wyżej należy mieć na względzie osobiste starania matki, które czyni ona na jego rzecz w czasie.

Z ustaleń Sądu wynika, iż pozwany dość długo łożył dobrowolnie na utrzymanie syna. Stan ten zmienił się w związku z podjęciem przez niego decyzji o nabyciu mieszkania. Pozwany w ten sposób jednostronnie dostosował kwotę świadczeń alimentacyjnych, które zamierzał łożyć na rzecz powoda. Jego zachowanie nie zasługuje na aprobatę. Dał on bowiem prymat swoim planom nie licząc się z kosztami utrzymania swojego syna. ten sposób ograniczony.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w pkt 1 wyroku, zasądzając na rzecz małoletniego powoda alimenty w kwocie 450 zł./miesięcznie, poczynając od 1 października 2012r.

W pkt 2 wyroku, Sąd orzekł o zapłacie zaległych alimentów za okres od 1 lipca 2012r. do 30 września 2012r. W tym czasie pozwany bezpodstawnie ograniczył alimenty, które małoletni powód pobierał od ojca z kwoty 400 zł. do kwoty 250 zł. Z zeznań przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda wynika, że uzyskał ona wówczas

wsparcie finansowe ze strony swoich dziadków i wyniosło ono średnio 150 zł./miesięcznie. Okoliczności tej pozwany nie zakwestionował. Nie budziła ona natomiast zastrzeżeń Sądu. Wobec powyższego, Sąd zasądził kwotę 450 zł. za przywołany wyżej okres, działając na podstawie art. 137§2 k.r.o.

W pkt 3 wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

W pkt 4 wyroku, Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł. tytułem należnej opłaty sądowej stosownie do art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych(Dz. U. Nr 167, poz.1398 ze zm.-dalej "u.k.s.c.") Jako że opłata sądowa w niniejszej sprawie wynosiła 420 zł.(8400 x 0,05), zaś pozwany przegrał sprawę ok. 0,6428.to procent ten mnożąc przez wartość należnej opłaty sądowej 420 x 0,64 daje iloczyn 300 zł. Koszt 6 zł. za klauzulę wykonalności znajduje uzasadnienie w art.77§1 pkt 3 u.k.s.c.

W pkt 5 wyroku, Sąd odstąpił od obciążenia strony powodowej kosztami procesu- art. 102 ustawy z dnia 17 listopada 1964r.-Kodeks postępowania cywilnego(Dz. U. Nr 43, poz.296 ze zm.-dalej "k.p.c."), aby nie uszczuplać kwoty alimentów, które zostały jej przyznane.

W pkt 6 wyroku, Sąd stosownie do art. 333§1 pkt 1 k.p.c. nadał wyrokowi w pkt 1 i 2 rygor natychmiastowej wykonalności.